ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

====================

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 11 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ທັນວາ 2007

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະ ການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານດັ່ງກ່າວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ກ້າວໜ້າ, ເສີມສ້າງບັນຍາກາດສົດໃສ ຢູ່ໃນສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ພົນລະ ເມືອງລາວ ມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ມີນ້ຳໃຈກິລາ ທີ່ຜ່ອງໃສ, ສ້າງສະຕິຊາດ, ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍົກຖານະບົດບາດຂອງຊາດ, ເພີ່ມທະ ວີຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ, ສັນຕິພາບ, ການຮ່ວມມືກັບບັນດາ ປະເທດຢູ່ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແນໃສ່ ຮັບໃຊ້ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃນການຝຶກແອບ, ການ ແຂ່ງຂັນ, ການສະແດງ, ການແລກປ່ຽນ ແບບບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ທີ່ມີສິນລະປະ, ລວດລາຍສະເພາະ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ, ສວຍງາມ, ຈິດໃຈເບີກບານ, ສະໝອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ສ້າງຄວາມຊຳນານ, ປະສົບການທາງດ້ານເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຂອງມວນຊົນ ກ້າວໄປເຖິງການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອຄວາມເປັນເລີດ ນຳກຽດສັກສີ ແລະ ຊື່ສຽງມາສູ່ ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ, ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **ກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫລິ້ນ ໝາຍເຖິງ** ການດຳເນີນການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການ ແລກປ່ຽນ, ການແຂ່ງຂັນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງມວນຊົນທົ່ວໄປ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ,

ຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ ໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ແຕ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ທີ່ແນ່ນອນຂອງກິລາ-ກາຍຍະກໍາ;

2. **ກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ໝາຍເຖິງ** ການດຳເນີນການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ;
3. **ນັກກິລາ ໝາຍເຖິງ** ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າຮ່ວມ ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ;
4. **ຄູຝຶກ ໝາຍເຖິງ** ຜູ້ທີ່ມີວິຊາສະເພາະ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ຄວາມຊໍານານ ແລະ ເປັນຜູ້ສິດສອນ, ແນະນໍາ, ຝຶກແອບ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ປະເພດໃດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ນັກກິລາ ຫຼື ຜູ້ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ;
5. **ກຳມະການຕັດສິນ ໝາຍເຖິງ** ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ມີວິຊາສະເພາະ, ມີປະສົບການ, ຄວາມສາມາດ, ກໍາໄດ້ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ແລະ ເປັນຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຕັດສິນການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ປະເພດໃດໜຶ່ງ, ໃນໄລຍະໃດໜຶ່ງ;
6. **ບຸກຄະລາກອນກິລາ ໝາຍເຖິງ** ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ເຊັ່ນ: ຄູຝຶກ, ກໍາມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ແພດກິລາ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກວິທະຍາສາດ ການກິລາ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ;
7. **ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ໝາຍເຖິງ** ການສິດສອນ, ຮໍ່າຮຽນ, ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ໃນໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ;
8. **ເຕັ້ນອາແອໂຣບິກ ໝາຍເຖິງ** ການອອກກໍາລັງກາຍຕາມຈັງຫວະສຽງເພງ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ລັດ ຖືເອົາກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມອົດທົນ, ມີຄວາມເສຍສະລະ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີນໍ້າໃຈຮັກຊາດ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີບັນຍາກາດເບີກບານມ່ວນຊື່ນ.

ລັດ ຖືເອົາການສ້າງຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກໍາມວນຊົນ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ການສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກໍາລະດັບສູງ ເປັນສໍາຄັນ ກ້າວໄປເຖິງການສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກໍາອາຊີບ ເທື່ອລະກ້າວ, ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນ, ການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນໃຫ້ແກ່ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ກໍ່ສ້າງບໍາລຸງພະນັກງານ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຍົາວະຊົນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນໃຫ້ມີຄວາມສາມາດໃນການຝຶກແອບ ແລະ ແຂ່ງຂັນ. ນອກຈາກນີ້ ລັດ ຍັງເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງ ການແພດ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກໍາ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການອະນຸລັກ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກໍາພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ສົ່ງເສີມ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຄົນພິການ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ, ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ;
2. ຕ້ອງຕິດພັນກັບການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ການພັດທະນາຄົນລຸ້ນໜຸ່ມ, ສ້າງນັກກິລາ ເປັນຜູ້ຮັກຊາດ, ມີຄວາມອົດທົນ, ມີຈິດໃຈເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມດຸໝັ່ນ, ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ອື່ນໆ;
3. ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ທິດສະດີ ຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳຕົວຈິງ, ຕິດພັນກັບການຝຶກແອບ, ການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ມີການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງກິລາ-ກາຍຍະກຳທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຕ້ອງຮັບໃຊ້ພາລະກິດ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ ມີສິດເຄື່ອນໄຫວ ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ, ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍຄວາມຕື່ນຕົວ ເພື່ອ ສຸຂະພາບ, ການມ່ວນຊື່ນ ແລະ ການພັກຜ່ອນ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນ ທຶນຮອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ເຫື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ການຈັດການແຂ່ງຂັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ, ການສ້າງບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກທີ II
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1
ປະເພດ, ລາຍການ, ລະດັບ, ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 8. ປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຊື່ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ຕາມເຕັກນິກ, ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ສະເພາະ ເຊັ່ນ: ປະເພດ ບານເຕະ, ບານສົ່ງ, ບານບ້ວງ,

ກະຕໍ້, ເປຕັງ, ມວຍ, ລອຍນໍ້າ, ແລ່ນ-ລານ, ກາຍຍະສິນ, ຍົກນໍ້າໜັກ,ເຕັ້ນອາແອໂຣບິກ.

ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ປະເພດໃດໜຶ່ງທີ່ຈະນໍາເຂົ້າແຂ່ງຂັນນັ້ນ ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງຈາກ ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ຫລື ສາກົນ.

ປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີບັນຊີລະອຽດຊ້ອນທ້າຍ.

ບາງປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີຫລາຍຊະນິດ ເຊັ່ນ:

- ບານເຕະ ມີ ຊະນິດກາງແຈ້ງ ແລະ ຊະນິດໃນຮົ່ມ;
- ບານສົ່ງ ມີ ຊະນິດໃນຮົ່ມ ແລະ ຊະນິດຫາດຊາຍ;
- ກິລາທາງນໍ້າ ມີ ຊະນິດລອຍນໍ້າ, ໂດດນໍ້າ ແລະ ຟ້ອນໃນນໍ້າ.

ມາດຕາ 9. ລາຍການ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ລາຍການ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ແມ່ນ ການແຍກກິດຈະກໍາປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກໍາໃດໜຶ່ງ ອອກ ເປັນ ລາຍການ ຊຶ່ງຄະນະກໍາມະການຈັດການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງເປັນຜູ້ກໍານົດ ເຊັ່ນ :

- ປະເພດແລ່ນ ມີ ລາຍການ ແລ່ນ 100 ແມັດ, 200 ແມັດ, 400 ແມັດ, 1.500 ແມັດ, 10.000 ແມັດ, ແລ່ນມາຣາທອນ ແລະ ອື່ນໆ;
- ປະເພດບານເຕະ ມີ ລາຍການ ເຕະບານຊາຍ, ເຕະບານຍິງ;
- ປະເພດລອຍນໍ້າ ມີ ລາຍການ 100 ແມັດ, 200 ແມັດ, 4 x 100 ແມັດ, 1.500 ແມັດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 10. ລະດັບ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ລະດັບ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ແມ່ນ ການຈັດອັນດັບຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກໍາ.

ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີ ສອງລະດັບ ດັ່ງນີ້ :

1. ລະດັບມວນຊົນທົ່ວໄປ :
   - ຮາກຖານ ມີ ບ້ານ, ໂຮງຮຽນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອື່ນໆ;
   - ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ເມືອງ;
2. ລະດັບສູງ :
   - ລະດັບຊາດ;
   - ລະດັບ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 11. ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ແມ່ນ ການຈັດລະບົບການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີ ສອງຮູບແບບ ຄື :

1. ສະໝັກຫຼິ້ນ;
2. ອາຊີບ.

ໝວດທີ 2
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 12. ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ຜູ້ຫລິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ, ຫຼິ້ນເພື່ອສຸຂະພາບ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ຂຶ້ນທະບຽນກັບສະໂມສອນ ຫລື ສະຫະພັນໃດໜຶ່ງ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນ;
2. ຝຶກແອບ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມສະໂມສອນ ຫລື ສະຫະພັນທີ່ຕົນສັງກັດຢູ່;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ໃນນາມສະໂມສອນ ຫລື ສະຫະພັນທີ່ຕົນສັງກັດຢູ່;
4. ຖືກຄັດເລືອກ, ຮັບຮອງເປັນນັກກິລາທີມຊາດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງທີມຊາດ;
5. ໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານຂອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;
6. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມລະບຽບການ;
7. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີ ຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຮັບໃຊ້ສະໂມສອນ, ສະຫະພັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;

ສຳລັບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຢູ່ໃນທີມຊາດ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການຂອງສູນຝຶກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ລວມທັງ ເວລາຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13. ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ແມ່ນ ຜູ້ຫລິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຮັດສັນຍາ, ຂຶ້ນທະບຽນກັບສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳສາກົນ;
2. ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນລະຫວ່າງນັກກິລາກັບສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການຄັດເລືອກ ແລະ ແຂ່ງຂັນໃນນາມທີມຊາດ, ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;
4. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;

5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ;
6. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເສຍພັນທະລາຍໄດ້ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງນັກກິລາອາຊີບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14. ປະເພດ ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງປະເພດ ຄື :
1. ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫລິ້ນ;
2. ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ.

ມາດຕາ 15. ມາດຕະຖານ ຂອງຄູຝຶກ

ຄູຝຶກ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :
1. ມີຄຸນສົມບັດ, ຄຸນວຸດທິ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບການຝຶກແອບ, ການສິດສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ມີໃບປະກາສະນິຍະບັດ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນ ຫລື ສະຫະພັນກິລາ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ມີປະສົບການ, ຜົນງານທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມສົມບູນ.

ສຳລັບ ຄູຝຶກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບນັ້ນ ຍັງຕ້ອງມີໃບປະກາສະນິຍະບັດອາຊີບ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ ຈາກສະຫະພັນກິລາອາຊີບສາກົນ.

ມາດຕາ 16 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄູຝຶກ

ຄູຝຶກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :
1. ສິດສອນ, ແນະນຳ, ນຳພານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຝຶກແອບ, ເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນຕາມລາຍການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ;
2. ຍ້ອງຍໍ, ຊົມເຊີຍ, ຢັ້ງຢືນ, ສະເໜີ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຕຳນິ, ກ່າວເຕືອນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານຕົວຈິງຂອງຕົນ;
4. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສະໂມສອນ ຫລື ສະຫະພັນຂອງຕົນ;
5. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບ ຄູຝຶກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ແລ້ວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການເຮັດສັນຍາກັບສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ, ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ ແລະ

ສະຫະພັນກິລາສາກົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳສາກົນ ພ້ອມທັງ ປະຕິບັດສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17. ມາດຕະຖານ ຂອງກຳມະການຕັດສິນ

ກຳມະການຕັດສິນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ມີ ຄຸນສົມບັດ, ຄຸນວຸດທິ, ຈັນຍາບັນ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ວິຊາສະເພາະໃນການຕັດສິນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ມີໃບປະກາສະນິຍະບັດ, ໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນ ຫລື ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ມີຜົນງານທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມສົມບູນ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກຳມະການຕັດສິນ

ກຳມະການຕັດສິນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ແນະນຳ ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ, ກວດກາທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ອນ ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ;
2. ຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ ຕາມກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ຂອງການແຂ່ງຂັນ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນເວລາແຂ່ງຂັນ;
4. ໄດ້ຮັບ ການປົກປ້ອງຈາກການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 19. ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາ

ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ຫຼື ອາຊີບ ລະຫວ່າງສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງນຳກັນ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງສະຫະພັນກິລາສາກົນ.

ໝວດທີ 3
ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ມາດຕາ 20. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການຝຶກແອບ,ການສະແດງ, ການຫຼິ້ນ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ໃນລະດັບ ບ້ານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງງານ, ເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ສິ່ງ

ເສີມສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ, ກະຕິກາທີ່ແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 21. ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ

ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ວິຊາຮຽນໜຶ່ງ ໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດພື້ນຖານກ່ຽວກັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍຜ່ານບົດຮຽນ, ການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມ ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມ, ລະບຽບວິໄນ, ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນ ປະຕິບັດການສຶກສາຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 22. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ

ລັດຖະບານ ມີນະໂຍບາຍລົງທຶນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດ.

ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ສ້າງຫຼັກສູດພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ລວມທັງ ການກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງຄູອາຈານ, ການແນະນຳ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ມີໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ, ສັບຊ້ອນຄູ-ອາຈານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ສຳລັບ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ທີ່ເປັນທັງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ລະດັບຊາດ ພາຍຫລັງສຳເລັດການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ລັດມີນະໂຍບາຍໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສືບຕໍ່ຮຳຮຽນ, ບຳລຸງ ແລະ ສອບເສັງ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 23. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງໂຮງຮຽນ

ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ລວມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ດັ່ງນີ້ :

1. ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານວັດຖຸອຸປະກອນ ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຈັດຕັ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ສົ່ງເສີມ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງຮັບປະກັນການສຶກສາຮຳຮຽນຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສານັ້ນ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄູ-ອາຈານ

ຄູ-ອາຈານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດການສິດສອນວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກສູດ;
2. ຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
3. ສົ່ງເສີມ, ບຳລຸງ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວເລີ່ມມາແຕ່ເຍົາໄວ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໃນການເຄື່ອນໄຫວພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ

ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ດັ່ງນີ້ :

1. ຕັ້ງໜ້າຮໍ່າຮຽນວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມພອນສະຫວັນຂອງຕົນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມ ການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ແລະ ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເປັນນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບສູງ;
4. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂອງວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 26. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແມ່ນ ການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທົ່ວໄປ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມ, ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ມີລະບຽບວິໄນ, ຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ມີສິນລະປະຍຸດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ມີແບບແຜນ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 27. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ດັ່ງນີ້ :

1. ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ, ສະໜອງ ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ງົບປະມານ, ສ້າງນັກກິລາ, ຄູຝຶກ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ກຳລັງປະກອບອາວຸດ;
2. ປະກາດໃຊ້ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການຝຶກແອບ, ການສ້າງ, ການບຳລຸງ ຄູຝຶກ, ນັກກິລາ ແລະ ກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ລາງວັນ ສຳລັບກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ.

ມາດຕາ 28. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງແຜນການຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບຂອງຕົນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;
2. ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ;
3. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ພື້ນຖານວັດຖຸ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 29. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ, ນັກຮົບ

ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເອົາໃຈໃສ່ຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມແຜນການຂອງກົມກອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ;
3. ສາມາດໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າເປັນນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 30. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ແມ່ຍິງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບ ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ແມ່ນ ການຝຶກແອບ, ການອອກກຳລັງກາຍ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ເພື່ອເຮັດຫລ້ອນໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ສືບຕໍ່ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຝຶກແອບ, ຫຼິ້ນ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ເປັນຂະບວນຟົດຟື້ນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ.

ມາດຕາ 31. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ຄົນພິການ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ, ພະລະນາໄມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສ້າງຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ ເຊື່ອມຕົວເຂົ້າສັງຄົມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໃຫ້ການອຸປະຖຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ປະຕິບັດລະບອບອຸດໜູນຕໍ່ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການ ໃນການຝຶກແອບ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນ ຊີງລາງວັນລະດັບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນພິການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າອອກແບບກິດຈະກຳ, ຫຼັກສູດ, ຕຳລາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄົນພິການແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 32. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສົມທົບກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງປື້ມຄູ່ມື ທັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ອອກແບບກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ນຳໄປເຜີຍແຜ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ກໍຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຕື່ນຕົວເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳທີ່ມີຮູບແບບການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນດັ້ງເດີມຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນວັນບຸນ, ງານປະເພນີຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ເຊັ່ນ: ກິລາ ໝາກຂ່າງ, ຍິງໜ້າ, ເຮືອຊ່ວງ, ແຂ່ງກອງຄູ່, ກອງຫາງ, ມວຍລາຍລາວ, ຕີຄີ, ໂຍນໝາກຄອນ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍ ເພື່ອອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ມີການພັດທະນາ, ຍືນຍົງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 34. ກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການບັນເທີງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການບັນເທີງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳ ຊຶ່ງຜູ້ຫລິ້ນ ນຳມາສະແດງເພື່ອການບັນເທີງ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ເອກອ້າງຄວາມສາມາດ ໃນງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກາຍຍະສິນ, ເຕັ້ນອາແອໂຣບິກ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການບັນເທີງ ແນໃສ່ ສົ່ງເສີມຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນ, ຄວາມສາມາດພິເສດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35. ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ເຈາະຈົງເຖິງສະຖິຕິ, ມາດຕະຖານ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ

ການແຂ່ງຂັນປະເພດດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ ສ້າງຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ, ມິດຕະພາບ, ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມ ມີຄວາມປອດໃສ, ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງເສບຕິດ.

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4
ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ມາດຕາ 36. ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການແຂ່ງຂັນຫວັງຜົນທາງດ້ານມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ວິທະຍາສາດ, ສະຖິຕິ, ຄຸນນະພາບໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 37. ການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ໃນທົ່ວປະເທດ ລວມທັງ ງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 38. ການອະນຸຍາດຈັດການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ ປະທານຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 39. ຄະນະກິລາ-ກາຍຍະກຳທີມຊາດ

ຄະນະກິລາ-ກາຍຍະກຳທີມຊາດປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ແມ່ນ ຄະນະທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຫະພັນກິລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄະນະນຳ, ຄູຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ແພດກິລາ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກວິທະຍາສາດ ການກິລາ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະຖານຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີມຊາດ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີມຊາດ ມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເປັນຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ຫລື ສັນຊາດອື່ນ ທີ່ລັດຖະບານຕົກລົງ;

2. ມີຈິດໃຈຮັກຊາດ, ມີຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ຄວາມເສຍສະລະ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງພັດທະນາຕົນເອງ, ມີລະບຽບວິໄນ, ສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຮູບຮ່າງເໝາະສົມກັບກິລາປະເພດທີ່ຕົນຫຼິ້ນ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີມຊາດ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກຕາມມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ມາດຕາ 41. ການຮັບຮອງຜົນງານ ແລະ ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນ

ຄະນະສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງຜົນງານ, ຈັດລະດັບ, ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນ ຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 42. ການກຳນົດລາງວັນ

ການກຳນົດລາງວັນ, ບຳເນັດ ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແມ່ນຄະນະກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນ ເປັນຜູ້ກຳນົດແຕ່ລະຄັ້ງ.

ພາກທີ III
ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1
ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ

ມາດຕາ 43. ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການເລືອກເຟັ້ນ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາໃນລະດັບລຸ້ນອາຍຸຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ, ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ອົດທົນ, ດຸໝັ່ນ, ມີພິກໄຫວ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການຫລິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ລວມທັງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 44. ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳພອນສະຫວັນ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳພອນສະຫວັນ ແມ່ນ ການເລືອກເຟັ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນແຕ່ເຍົາໄວໃນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ ມາເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບໃຫ້ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການແຂ່ງຂັນລະດັບສູງໃນອະນາຄົດ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພອນສະຫວັນ ດ້ວຍການສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 45. ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອື່ນ

ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອື່ນ ແມ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ແພດກິລາ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອື່ນ ດ້ວຍການລົງທຶນສ້າງ ໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ຄູ, ອາຈານ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ ເຮັດໃຫ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ໝວດທີ 2
ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 46. ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ທີ່ສົມບູນ ຊຶ່ງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສິດສອນ, ອົບຮົມ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 47. ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້, ວິໄຈ, ສະຫລຸບເປັນທິດສະດີ, ບົດຮຽນໃໝ່ ທີ່ທັນສະໄໝຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລະ ນຳເອົາໄປປະຕິບັດຢູ່ໃນພຶດຕິກຳຕົວຈິງ ໃນການຝຶກແອບ, ທົດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ.

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ, ສັງຄົມ, ບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນການສ້າງໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະຖາບັນວິທະຍາສາດການກິລາ.

ໝວດທີ 3
ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 48. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຮ່ຳຮຽນ, ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້ :

1. ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;

3. ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
5. ສະຖານທີ່ບໍລິການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 49. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ໂຮງຮຽນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ບ້ານ, ເມືອງ, ໂຮງງານ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 50. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງລັດ

ລັດຖະບານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອຮອງຮັບການຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ.

ໝວດທີ 4
ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 51. ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້ :

1. ການວາງແຜນ;
2. ການຄັດເລືອກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ;
3. ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ;
4. ການທົດສອບ;
5. ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ;
6. ການສະຫລຸບ, ຍ້ອງຍໍ, ໃຫ້ລາງວັນ.

ມາດຕາ 52. ການວາງແຜນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນມີປະສິດທິຜົນ ຕ້ອງມີການກະກຽມຮອບດ້ານ ໃນນັ້ນແມ່ນ ການວາງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງ. ໃນແຜນການ ຕ້ອງກຳນົດເຖິງການຄັດເລືອກ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມທັງ ການກະກຽມບຸກຄະລາກອນອື່ນ, ສະຖານທີ່, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້.

ມາດຕາ 53. ການຄັດເລືອກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການຄັດເລືອກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມ ຫຼັກການ, ມາດຕະຖານ, ວິທະຍາສາດ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ, ຍຸຕິທຳ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນ, ຄວາມແຂງແຮງ, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ ເຂົ້າສູນໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 54. ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການລວມຂອງການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການຝຶກແອບຂອງຄູຝຶກ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄູ່ແຂ່ງຂັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ.

ມາດຕາ 55. ການທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຜ່ານການຝຶກແອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກຳນົດມາແລ້ວນັ້ນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການທົດສອບ ດ້ວຍການກວດກາ, ແຂ່ງຂັນ ເພື່ອປະເມີນຜົນດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ພະລະກຳລັງ ແນໃສ່ ເສີມສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກ່ອນການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 56. ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄູຝຶກ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຍົກສູງຈິດໃຈຊາດ, ຄວາມຮັບ ຜິດຊອບ, ຄວາມເສຍສະລະ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມເປັນເອກະພາບໃນທີມງານ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ສຸມທຸກສະຕິປັນຍາ ແລະ ທຸ່ມເທທຸກກຳລັງວັງຊາ ເຂົ້າໃນການແຂ່ງຂັນ ແນໃສ່ ໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ ແລະ ກຽດຊື່ສຽງ.

ມາດຕາ 57. ການສະຫຼຸບ, ຍ້ອງຍໍ, ໃຫ້ລາງວັນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຜ່ານການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການສະຫຼຸບ ຕີລາຄາ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ. ສຳລັບ ຜູ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ນອກຈາກລາງວັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ຍັງໄດ້ຄ່າບຳເນັດ, ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຈາກລັດ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍລະອຽດຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 5
ການພັດທະນາການຈັດການແຂ່ງຂັນ
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 58. ການພັດທະນາການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ການພັດທະນາການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍວຽກງານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ ດ້ານຕ່າງໆ;

2. ສ້າງກົດລະບຽບ;

3. ກະກຽມສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ, ພິທີເປີດ-ປິດ;

4. ໂຄສະນາ, ປຸກລະດົມມວນຊົນເຂົ້າຮ່ວມ;

5. ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 59. ຄະນະຮັບຜິດຊອບຈັດການແຂ່ງຂັນ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະລະດັບ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ ດ້ານຕ່າງໆ ຄື: ດ້ານເຕັກນິກ, ສະຖານທີ່ແຂ່ງຂັນ, ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແພດ, ທີ່ພັກ-ອາຫານ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສິດ, ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ລະອຽດ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ແບ່ງງານກັນຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 60. ກົດລະບຽບ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະລະດັບ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງວາງຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາການແຂ່ງຂັນໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງການແຂ່ງຂັນດັ່ງກ່າວ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາຂອງສາກົນ.

ມາດຕາ 61. ສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພິທີເປີດ-ປິດ

ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ລວມທັງ ທີ່ພັກ-ອາຫານ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ທຳການແຂ່ງຂັນນັ້ນ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍຕ້ອງກະກຽມພິທີເປີດ-ປິດ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 62. ການໂຄສະນາ, ປຸກລະດົມມວນຊົນເຂົ້າຮ່ວມ

ໃນການເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນ ລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຈັດການແຂ່ງຂັນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ, ປຸກລະດົມ ເພື່ອໃຫ້ມວນຊົນ ມີຄວາມຕື່ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 63. ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມປອດໄພ ກ່ອນການແຂ່ງຂັນ, ໄລຍະແຂ່ງຂັນ ແລະ ຫລັງການແຂ່ງຂັນ. ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ນອກຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບດ້ານຄວາມສະຫງົບ ເປັນກຳລັງຫຼັກແຫລ່ງແລ້ວ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ອີກດ້ວຍ.

ໝວດທີ 6
ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 64. ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການລົງທຶນພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອເປັນການຫາລາຍໄດ້ ແລະ ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຄື່ອນໄຫວຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການຜະລິດ ແລະ ນຳເຂົ້າ ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 65. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຫລື ສະໂມສອນເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ມີສຳນັກງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວ;
3. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີວິຊາສະເພາະ;
4. ມີແຫລ່ງການເງິນ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວ.

ການຮ້ອງຂໍ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 66. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງວິສາຫະກິດກິລາ - ກາຍຍະກຳ

ວິສາຫະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ປະຕິບັດພັນທະເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ການບໍລິການຕ່າງໆ ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ.

ໝວດທີ 7
ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 67. ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ, ການປະຊາສຳພັນ ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດ, ຈຸດປະສົງ, ຂະບວນການ, ວິທີການເຄື່ອນໄຫວ, ເຕັກນິກຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ ສ້າງຄ່ານິຍົມ, ສ້າງສະຕິຊາດ, ລະບຽບວິໄນ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 68. ເນື້ອໃນໂຄສະນາ

ເນື້ອໃນໂຄສະນາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສະໜອງຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ, ຫຼັກການ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການເຜີຍແຜ່ຄຸນປະໂຫຍດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ວິທະຍາສາດ, ຄູ່ມືການສິດສອນ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ່າງໆ;
3. ການປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ ໃຫ້ສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການປະກອບແຫຼ່ງທຶນ, ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
4. ການເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດ, ຜົນງານ, ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະລຸ້ນ, ແຕ່ລະຄັ້ງ;
5. ການພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳກັບຕ່າງປະເທດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 69. ຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ນຳໃຊ້ຮູບການ ແລະ ວິທີການ ດັ່ງນີ້ :

1. ຜ່ານລະບົບສື່ມວນຊົນຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຊັ່ນ: ສິ່ງພິມ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ຜ່ານການປະຊາສຳພັນໃນງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ;
3. ຜ່ານລະບົບສື່ສານເອເລັກໂຕຼນິກ ເຊັ່ນ: ອິນເຕີເນັດ, ອີເມລ, ເວບໄຊ;
4. ຜ່ານຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາອື່ນ.

ໝວດທີ 8
ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 70. ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຂຶ້ນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 71. ແຫຼ່ງກອງທຶນ

ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ໄດ້ມາຈາກ :

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລາຍໄດ້ຈາກການຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ການຂາຍລິຂະສິດ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ;
3. ການອຸປະຖຳຈາກບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
4. ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 72. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IV
ການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳທາງສັງຄົມ

ໝວດທີ 1
ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ມາດຕາ 73. ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ ຄອລ ” ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິລາໂອແລມປິກ ສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ອານຸພາກພື້ນ, ມີພາລະບົດບາດພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ໃນເວທີສາກົນ.

ມາດຕາ 74. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນປະເທດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມມັກ ແລະ ມີ ນ້ຳໃຈນັກກິລາ;
3. ສະໜັບສະໜູນສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
4. ນຳໃຊ້ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຸປະຖຳຈາກອົງການໂອແລມປິກ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມລະບຽບການ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ;
6. ສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫລື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຕ່າງໆ;

7. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກສາກົນ ຮັບຮອງ ແລະ ວາງອອກ ເຊັ່ນ: ຊີເກມ, ເອຊຽນເກມ, ໂອແລມປິກເກມ;
8. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາໂອແລມປິກຂອງຕ່າງປະເທດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
9. ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນ ຄະນະບໍລິຫານງານຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
10. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 2
ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 75. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກ້າວໜ້າຂື້ນເລື້ອຍໆ.

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງຂັ້ນ ຄື:

1. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ໂດຍແມ່ນ ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ;
2. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ ໂດຍແມ່ນ ພະແນກກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 76. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວໃນລະດັບ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ພັດທະນານັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງໃນລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ຮ່ວມມື, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັງຄົມ, ສະຫະພັນກິລາ ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງຊາດ;
6. ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ;
7. ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນ ຄະນະບໍລິຫານງານຂອງ ສະຫະພັນກິລາອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

8. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ລວມທັງ ການສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ.

ມາດຕາ 77. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
2. ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາປະເພດຂອງຕົນ;
3. ຈັດການແຂ່ງຂັນປະຈຳປີ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ;
4. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫລ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງຕົນ;
5. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ລວມທັງ ການສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ.

ໝວດທີ 3
ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 78 . ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆຂອງຕົນ ໃຫ້ກ້າວໜ້າຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ມາດຕາ 79. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມມັກ ແລະ ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ;
3. ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ;
4. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫລ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະມາຄົມຂອງຕົນ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວ ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
6. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ລວມທັງ ການສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ.

ໝວດທີ 4
ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ມາດຕາ 80. ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີສອງປະເພດ ຄື ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນ ຫລື ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກໍາຂັ້ນນັ້ນ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາສະໝັກຫຼິ້ນ ຕ້ອງເປັນສະມາຊິກຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກໍາແຫ່ງຊາດ, ມີຄະນະບໍລິຫານງານຂອງສະໂມສອນ, ມີບຸກຄະລາກອນກິລາ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ການເງິນ, ລະບຽບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະໂມສອນ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາອາຊີບ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກໍາຂັ້ນນັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍ່ສ້າງ, ຝຶກແອບນັກກິລາ ແລະ ແຂ່ງຂັນເປັນອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາອາຊີບ ເປັນ ວິສາຫະກິດດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກໍາ.

ມາດຕາ 81. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ພັດທະນາ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ໃຫ້ສະໂມສອນຂອງຕົນ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ໃນລະດັບຕ່າງໆ;
3. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫລ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ໃນສະໂມສອນຂອງຕົນ;
4. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ລວມທັງ ການສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ.

ພາກທີ V
ຂໍ້ຫ້າມໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 82. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບນັກກິລາ-ກາຍຍະກໍາ

ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບນັກກິລາ-ກາຍຍະກໍາ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຫ້າມໃຊ້ສານກະຕຸ້ນ ໃນເວລາຝຶກແອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
2. ຫ້າມໃຊ້ພຶດຕິກຳ, ອາລົມຈິດ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ ໂດຍເຈດຕະນາ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ;
3. ຫ້າມໃຊ້ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການພະນັນ;
4. ຫ້າມພົວພັນສິ່ງເສບຕິດ, ສິ່ງລາມົກອະນາຈານ;
5. ຫ້າມໃຫ້ ແລະ ຮັບ ສິນບົນ, ສວຍໂອກາດສໍ້ໂກງໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອມເສຍກຽດສັກສີ ຂອງທີມງານ ແລະ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 83. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບບຸກຄະລາກອນກິລາ

ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບ ຄູຝຶກ, ກໍາມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ແພດກິລາ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກວິທະຍາສາດ ການກິລາ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຫ້າມຂັດຂວາງ, ກົ່ນແກ້ງ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
2. ຫ້າມສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ຕໍາແໜ່ງ, ສິດອຳນາດຂອງຕົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
3. ຫ້າມມີການລຳອຽງໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ການຕັດສິນທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ ໃນເວລາສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ;
4. ຫ້າມໃຊ້ອາລົມຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ທ່າທີ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນເວລາສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ;
5. ຫ້າມສວຍໃຊ້ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການພະນັນ, ໃຫ້ ແລະ ຮັບສິນບົນ.

ມາດຕາ 84. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
2. ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂອງຊາດ;
3. ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
4. ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການພະນັນ, ພົວພັນກັບສິ່ງເສບຕິດ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ ແລະ ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 85. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຫ້າມນຳໃຊ້ການຫຼິ້ນ, ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການພະນັນ;
2. ຫ້າມນຳໃຊ້ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກຽດສັກສີ, ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ຝ່າຝືນຄຸນນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ຫ້າມໃຊ້ອາລົມຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ທ່າທີ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມແກ່ຜູ້ອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນເວລາສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ.

ພາກທີ VI
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 86. ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ເປັນໃຈກາງໃນການຄຸ້ມຄອງ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະກອບດ້ວຍ :

- ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ;
- ພະແນກກິລາ-ກາຍະກຳ ແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 87. ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ ຄກຊ ” ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງ ຊີ້ນຳ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກ ແລະ ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດປະເພດຕ່າງໆ ໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນເວທີສາກົນ.

ມາດຕາ 88. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາການກິລາ -ກາຍຍະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ມະຕິຄຳສັ່ງຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ຊີ້ນຳການປັບປຸງ, ບູລະນະກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ. ຄຸ້ມຄອງ, ກໍ່ສ້າງຖັນແຖວພະນັກງານ, ຄູຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ນັບທັງ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງ, ປັບປຸງ, ສັບຊ້ອນ, ເລືອກເຟັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສ້າງສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສະໂມສອນ ແລະ ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ;
6. ອະນຸມັດການຈັດຕັ້ງ ການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອການຈັດງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳກິລາຊີເກມ, ເອຊຽນເກມ, ໂອແລມປິກເກມ;
8. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ການແຂ່ງຂັນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ງົບປະມານ ຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ການແພດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ່າງໆ;
10. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທົ່ວປະເທດ;
11. ອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ;
12. ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບຮອງ ການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ;
13. ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຮ່ວມມື ດ້ານວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
14. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫລື ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 89. ພະແນກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຂວງ, ນະຄອນ

ພະແນກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນເສນາທິການຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ, ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທົ່ວແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການຂອງຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 90. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພະແນກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸມັດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ສະຫະພັນ, ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ;
5. ສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫລື ສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນເມືອງ, ຮາກຖານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ ພ້ອມທັງ ຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ການເງິນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 91. ຫ້ອງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ຫ້ອງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນເສນາທິການຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ປະຕິບັດພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທົ່ວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການຂອງພະແນກກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 92. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຫ້ອງການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຂັ້ນເທິງວາງອອກ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸມັດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫລື ຍົກເລີກ ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫລື ຍົກເລີກ ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳຮາກຖານ;
5. ສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫລື ສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ແກ່ສະໂມສອນ, ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຮາກຖານ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບ ນັກກິລາ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ ພ້ອມທັງຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ການເງິນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫລຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 93. ອົງການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ອົງການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີອົງການກວດກາພາຍນອກ ຄື ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ການກວດກາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 94. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ກ່ຽວກັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ກວດກາການປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສະຫະພັນ, ສະມາຄົມ, ສະໂມສອນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ;
3. ກວດກາການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 95. ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້ :

- ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
- ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ.

ພາກທີ VII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 96. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 97. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 98. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ຮັບສາລະພາບຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 99. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແຕ່ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼົບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຕົນ;
2. ໂຈະທຸກການເຄື່ອນໄຫວໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ;
3. ປະຕິບັດວິໄນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍເລັກໜ້ອຍ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 101. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 102. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ພາກທີ VIII
ວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 103. ວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ຖືເອົາ ວັນທີ 22 ພະຈິກ 1985 ເປັນວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ.

ແຕ່ລະປີ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 104. ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຮູບທອນໄຟ, ສີແດງກວມທົ່ວນາກສີຄຳ, ມີສັນຍາລັກທາງແລ່ນ ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ, ມີໜັງສືພາສາສາກົນ “ Laos ” .

ມາດຕາ 105. ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IX
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 106. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 107. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ